

חוק נגד מחירים מופקעים

בנסיבות שנוצרו אין מנוס מחקיקה שתגביל את חופש הסחר בגופות חללים ובשבוים

רים בטחוניים תמורת גופות חללים, וכן שיש לשחרר אסירי רים בטחוניים תמורת אדם שהמדינה אינה חייבת לו דבר. כעת אנו צפויים לשלב הבא: שחרור רוצחים תמורת מידע שכלל לא ברור אם יהיה בו שמץ של תועלת.

בנסיבות שנוצרו אין מנוס מחקיקה כדי למנוע את המשך התהליך המדאיג. ראשית, יש לאסור בחוק שחרור אסירים תמורת גופות חללים. שנית, יש לקבוע שאין לשחרר אסירי רים תמורת אדם שנפל לידי האויב במהלך ביצוע עבירה חמורה או במסגרת תכנון עבירה כזו. עוד יש להטיל איסור על עסקאות „חתול בשק“, היינו עסקאות שבמסגרתן תשחרר ישראל אסירים תמורת מידע המסופק ע"י חוטפיהם. הסיכנה בעסקאות כאלה כפולה: אם יתברר שאין תועלת במידע, יימצא שעשינו מקח טעות, ואם יתברר שיש בו תועלת, יהיה צורך לשלם פעם נוספת תמורת האנשים עצמם. נניח שפלוני מציע מכוננית למכירה, אתה שואל אותו אם הוא בעל הרכב והוא משיב כי לא יגלה זאת לפני שתשלם לו 3,000 ש"ח. מי היה נזקק לחוק כדי להימנע מתשלום כזה? אולם כאשר מדינת ישראל היא צד לעסקה מקבילה חוששני שאין לדעת מה יקרה, והחוק דרוש בהחלט.

העסקה האחרונה עם חיובאללה מצביעה על חוסר כל תבונה ושיקול־דעת בצד הישראלי. מי שאחראי לעסקה תמוהה זו, שגרמה נזק בטחוני ומוסרי כה כבד, איננו צריך להתפלא על כך שהציבור מתקשה לעכל את איולתה ובעקבות זאת צעות שמועות על מניעים בלתי־ענייניים שהביאו לעריכתה. מה גם שהפרשה הקשה עדיין רחוקה מסיור מה. לישראל יש עניין מרכזי ברון ארד ובהצללתו, אם הוא עדיין בחיים, אולם דווקא בעניינו לא נעשה עד עתה דבר, פרט לכך שהתחייבנו לשחרר רוצח לבנוני תמורת מידע על ארד. זהו, כמובן, שלב נוסף ומסוכן בהידרדרות הישראלית במו"מ מסוג זה.

אם ארד איננו בחיים, אין סיבה לשלם בשחרור רוצחים תמורת המידע. אם הוא עדיין בחיים, לא יהיה מנוס מלשלם בערו, אך הצורך לשלם פעמיים – פעם אחת בעד המידע ופעם שנייה בעד השחרור עצמו – ממחיש לאן הגענו.

לא קל לעמוד על כל שלבי ההידרדרות. היתה תקופה שבה הוחלפו שבויים ישראלים במספר מקביל לערך של אנשי אויב. אולם בינתיים התרגלנו לכך שתמורת שחרור חיילי ישראלי אחר יש לשחרר מאות רוצחים, שיש לשחרר אסירי